

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LII. Confessiones Excipiendi Actio & vsus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

Eximia est virtus prestare silentia rebus.

Verum in Sacerdote confessario silentium non modo virtus, sed & suprema necessitas est, nisi & salutem perdere & grauissimas ab Ecclesia pœnas sustinere velit: nam Præsbyter peccata reuelans & ab officio deponendus & in Monasterium ad perpetuam & seueram penitentiam agendam detrudendus. Ita S. Greg. de Penitentia. d. 7. c. 2. *Sacerdos ante omnia caueat, ne de his, quæ*

Quomodo ta *confitentur peccata sua, alicui recitet, quod ea confessus est, nisi*
ctio confiten *propinquis, non extraneis, neq; (quod absit) pro aliquo scandalu*
ria nomine de *nam si hoc fecerit, deponatur, & omnibus diebus vitæ suæ pœ*
eius casu do- *miniosus peregrinando pergat. Et rursus: Caueat omnino*
etior consuli *possit.* *sacerdos, ne verbo aut signo, aut alio quouis modo aliquatenus pro-*
dat peccatorem: sed si prudentiore consilio indigerit, illud absq;
vlla expressione persona cautè requirat. Quoniam qui peccatum
in penitentiâ iudicio sibi detectum præsumpserit reuelare, non
solum à sacerdotali officio deponendum decernimus: Verum etiam
iam ad agendam perpetuam penitentiam in arctum monasterii
detrudendum. Innocent. III. de penit. & remiss. c.
Omnis vtriusq; sexus. S. Leo epist. 80. dist. 6. c. Sacerdos
Concil. Wormatiense c. 7.

C A P. LII.

CONFESIONES EXCIPIENDI ACTIONIS
& vsus.

Qualis à
confessario
habendus
qui ad illum
accedit.

Vt ad sacræ
excipiende
confessionis
munus bene
præsbyter af-
ficiatur, quæ
illi confide-
randa.

§ **C**ogitare debet confessarius eum qui ad se accedit, esse veluti hospitem, qui aberrauerit à via: reuerti reum, & vinculis adstrictum, vel agrotum, fatigatum, vel curuum, qui à Deo mittatur ad se, ut eum libera in viam rectam reuocetur, exolnatur, & sanetur.

§ Magni refert confessarium ex animo, & cum quadam propensione suo muneri operam dare, de ipsius dignitate, vt par est, altè sentire, quam ad rem vile erit hæc capita expendere.

Primo

Primo Sacerdotem dum aures præbet confitentibus esse Vicarium Saluatoris mundi, vices quodammodo gerere summi terrarum ac cœli Regis, cum Reges etiam ipse faciat, & quodammodo beatos; quandoquidem sine illius opera Deus constituit homines peccatis obstrictos non saluare: siquidem *quibus ille peccata remittit, remittuntur, & quorum retinuerit, retenta sunt.* Ioannis 20. ver. 23. Secundo. Sacerdoti licere in sacrosanctum illum thesaurum & fontem sanguinis Domini manus immergere, & eo sordidas noxiorum animas abluere & ornare. Tertio. Quam nobilis sit anima illius, quem antè se videt prostratum, non solum natura sua, quia est ad imaginem & similitudinem Dei creata, verum & pretii infiniti excellentia, quo redempta est. 1. Corinth. 6. versic. 20. *Pretio empti estis magno. Quo? 1. Pet. 1. v. 18. 19. Pretioso sanguine, quasi immaculati Agni Christi.* Quarto. Confessarium proximè ad salutem animarum suam operam conferre. Colligit enim quodammodo fructus, & metit ex semine concionatorum. Ioannis 4. versic. 37. *Alius est qui seminat, & alius qui metit.* Quinto. Delectum à Deo confessarium esse, vt ex Diaboli seruitute in libertatem filiorum Dei vindicet homines peccatis obnoxios, quod S. Augustinus dicit, majus opus esse, quam vniuersum mundum creare, tractat. 72. in Ioannem, & Gregorius lib. 3. Dialog. cap. 17. Gaudium esse in cœlo majus de vno qui ex peccatis resipiscat, quàm de nonaginta nouem iustis, qui non indigent pœnitentia: quare ejus gaudii ministrum & adiutorem aliqua ex parte confessarium esse.

§. Confessarii mens in hoc munere rectè ferri ad Deum debet, vt nihil nisi diuinam gloriam, & salutem proximorum, spectet, non suum commodum, (Matth. 10. vers. 8. *Gratis accepistis, gratis date*) non voluntatem, quam capit ex confitentium nobilitate, vel

Quis confessario spectandus finis

numero vel ex curiositate ; ne qua tanti Sacramenti fiat profanatio : talia enim profana sunt.

Oratio confessionis audiendam an segrediatur.

§. Magnopere decet, antequam opus aggre- diatur audiendi, animum præparare aliqua boni præ- catione, vel cogitare de ejus negotii præstantia. Est enim ægrotis animis medicinam, cæcis lumen præ- biturus, oppreffos graui onere peccatorum exoner- turus ; errantem ouiculam ad Christi ouile reuoc- turus ; quare etiam confugiet ad opem alicuius San- cti, Patroni, & Angeli custodis illius, qui confite- tur, simul offerens pro sua & confitentis salute Patri æterno opera, labores & sanguinem Christi Serua- toris.

Patientia confessario necessaria.

§. Necessè est etiam antequam ad sedem su- am (quæ publica sit, & cancellis interclusa : quia Angelus est lucis non tenebrarum) accedat, animum diligenter muniat & præparet, præcipuè ad pacien- tiam. Est enim difficile hoc negotium, tam propter fœda peccata, quæ audiuntur, quam propter implica- tos casus qui incidunt, & periculum in re graui, gra- uiter errandi, tum propter diuersa hominum inge- nia, difficilia & morosa, cum quibus agendum est, tum quia multi non satis parati ad Confessionem ac- cedunt, vel etiam peccata excusant & occultant. Ad hæc ergo omnia prius confirmandus est ani- mus.

Provideat confessarius ne peccet inquitur ab eis.
Ecl. 13. v. 1.

§. Magna etiam Confessarius cura caueat, ne sanctum det canibus, & proiciat margaritas ante porcos. Mat- thæi 7. vers. 6. indignos absoluendo, & ne dum alios purgat, ipse fœdetur. Imitabitur igitur Medicos, qui dum visunt ægrotos, ne contagione lædantur odores ferunt, aut aliquod medicamentum accommodatum. Ita Confessarium aliquid ad manus habere oportet, quo se à fœda & periculosa vitiorum contagione liberum & incolumem seruet.

§. Quibus

§. Quibus Confessarius dicitur esse de-
beat. Quamvis absoluendi à peccatis ex auctoritate
& potestate Sacerdotis, non ex eius bonitate vel im-
probitate pendeat, vt docet Concil. Trid. sess. 7. can.
12. & sess. 14. & c. 5. & 6. & can. 10. Et S. August. 1. q. 1. c.
Dominus. & tract. 6. in Ioannem dist. 19. c. Secundum. ta-
men vis maxima est in eisdem Præsbyteri Sanctimo-
nia & conjunctione cum diuina voluntate, ad indu-
cendum aliquem ad veram pœnitentiam peccato-
rum, & promouendum in virtute. Plurimum enim
Pater similes sibi gignit filios: *Qui vero sibi nequam est,
cui bonus erit?* Eccl. 14. v. 5. S. August. & habetur 3. q. 7. c.
9. Sacerdos, vt sapiens medicus & perfectus primum sua pecca-
ta diluere sciat, & postea aliena detergere, & sanare & non pu-
blicare. S. Greg. p. 2. Past. c. 2. *Necesse est, vt esse munda stu-
deat manus, que aliorum diluere sordes curat, ne tacta quaq;
deterius inquinet, si sordida in se mens lutum tener.*

§. Non solum cognita habeat omnia necesse est, *Et cognitio-
ne & officio
gnarus sui
st muneris
confessarius.*
quæcunque ad suum munus pertinent, eamque ob-
causam auctores eum inspexerit, quid hac de re agunt,
& quæ sibi necessaria sunt, excerpserit, verum etiam
opus, vt magna prudentia & dexteritate vtatur. Cum
enim sit Pater quidam spiritalis Medicus, & Iudex. In
Patris officio cauendum est, ne sit vel Indulgentior,
vel seuerior quam res postulat, non quem consolari
debet, eum acerbitate verborum affligat. In officio
medici, ne medicamenta præbeat minus accommoda-
ta ad morbi & ægroti naturam, quib. malam non sa-
netur, sed augeatur potius. Denique in Iudicis officio
ne condemnet absoluendos, & condemnandos ab-
soluat, sed rectam, æquam & tempestiuam sententi-
am ferat. Prouerb. 17. versic. 15. *Qui iustificat im-
pium, & qui condemnat iustum abominabi-
lis est vterque apud
Deum.*

§. Vbi Confessarius audit graua peccata, conde-
 at ex animo, & intimis sensibus misereatur, gemit, la-
 chrymetur, taciteque precetur pro fratris lapsu. *Qui
 infirmatur*, ait Apostolus 2. Cor. 11. v. 29. *& ego non in-
 mor, quis scandalizatur, & ego non vror?* sic Dei in-
 tam misericordiam & patientiam imiterur, & Christi
 Domini, qui perditissimorum hominum consuetud-
 nem non horrebat, vestigiis inlstat. Habeat ante o-
 culos exemplum pii illius Samaritani, Lucae 10. v. 33.
 qui saucii ac miseri hominis conditionem misera-
 tus, ejus curam suscepit, vulnera alligauit &c. *Veritas
 sitia compassionem habet, falsa verò dedignationem*, ait San-
 ctus Gregor. hom. 34. in Euang.

§. Duos item in se affectus excitet, 1. vt sentiat se esse
 omnium peccatorum maximum ac postremum, & fr-
 isse infœdissima scelera re ipsa prolapsurum, nisi ma-
 nus eum diuina sustinisset, vt S. Paulus 1. Timoth. 1.
 v. 15. *Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores salu-
 facere, quorum primus ego sum*, sicq; confitentem quan-
 tumuis graua peccata non spernet. 2. timoris, indig-
 num se eo munere profitendo ac metuendo, ne alio-
 rum dum abluat sordes, ipse fœdetur, atque Christi
 sanguinem indignis impertiat. Quare antequam me-
 res præbere confitentibus incipiat, det operam, vt do-
 leat de suis peccatis, vt nullum Spiritui sancto objec-
 at impedimentum.

*Deo confi-
 dat confes-
 sarius.* §. Magnam etiam spem concipiat de auxilio diu-
 no sibi affuturo in suo munere, quippe quod & ab ip-
 so Deo impositum est, & ejus causa exercetur, & ex piet-
 tate vel obedientia suscipitur. Quare nihil sibi aut pre-
 dentia humanæ confidens, lucem & auxilium precet-
 tur à Deo, vt quod maximè expediat ad salutem ejus
 quem in præsentia audit, videre & exequi possit.

§. Non

§. Non solum id spectare debet, vt hominem à grauibus peccatis absoluat, & iterum admittendis reuocet, verum etiam vt magis magisque prouehat ad sanctitatem suoq; in statu quemq; perficiat. Quare frequenter cogitet de natura ingenioque eorum, cum quibus agit, quid cuique aptissimum esse videatur, qua quisq; via possit facillimè atque ad virtutem maximam duci.

Deliberandum Confessario de aptis cuiq; remediis.

§. In habitu & persona exteriore grauis compositusque omnibus in rebus ad maturitatem sit, vt tamen horrida asperitas absit, sed potius paternam benignitatem facilitatemque præ se ferat, qua homines alliciantur, sibi que persuadeant, nihil aliud ipsorum præter salutem spectare. Vnde fieri vt æquè ametur & obseruetur, & Christi in eo persona agnoscatur. Tum verò maximè cum audit confessiones, necesse est hominem quodammodo penitus exuat, & induat Christum vt in habitu corporis, in verbis ejus ac moribus expressa Christi Domini species eluceat.

Modestus & temperatus sit Confessarius.

§. Absoluto opere gratias Deo agat, quod se aptum dignumq; fecerit, ad tam nobile ministerium, hoc est, vt in salutem animarum operam suam conferret. Demum quicquid à se factum est, Deo commendabit, vt si quæ à se sunt sparsa semina, ea pro sua pietate & Christi sanguine foueat, & maturam frugem ipse perducatur, nec patiatur eos, qui à peccatis expiati sunt, iisdem rursus vel nouis sceleribus inquinari.

Commendet Deo penitentem confessarius

